

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116887570
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7116887570.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lýdiou Nemešovou v právnom spore žalobkyne: Y. U., nar. X.X.XXXX, bytom O. R. F. XXX/XX, XXX XX X., zastúpená Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 07/03/15 dňa 30.11.2015.

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 6.6.2016 domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 07/03/15 zo dňa 30.11.2015. Zároveň žiadala súd, aby jej priznal náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila najmä tými skutočnosťami, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 161328-71318 dňa 2.12.2012, na základe ktorej si požičala od žalovaného istinu vo výške 5.000,- Eur a zaviazala sa ju zaplatiť aj s odmenou pre žalovaného vo výške 6.328,- Eur, v 48 mesačných splátkach vo výške po 236,- Eur. Zmluvou sa zaviazala zaplatiť žalovanému celkom sumu 11.328,- Eur. Požičané finančné prostriedky použila na platenie svojich skorších dlhov a na osobné účely. Z dokladov o zaplatení vyplýva, že uhradila prvú splátku dňa 24.1.2013 vo výške 236,- Eur. Celkovo zaplatila 30 splátok spolu vo výške (30 x 236,- Eur), t.j. 7.080,- Eur. Žalovaný jej listom zo dňa 11.3.2015 oznámil porušenie podmienok zmluvy z dôvodu neplnenia záväzkov a zároveň jej oznámil, že od nej žiada zaplatiť dlžnú sumu vo výške 16.063,19 Eur a to jednorázovo. Dňa 26.5.2016 jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie č. 964/16 zo dňa 25.5.2016, ktoré vydal súdny exekútor JUDr. Ľubomír Pekár so sídlom v Šali na základe poverenia na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Michalovce č. 5807*126901 zo dňa 13.04.2016 na návrh žalovaného. Žalovaný svoj nárok uplatňuje na základe exekučného titulu Rozhodcovského rozsudku sp. zn. 07/03/15 zo dňa 30.11.2015 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, so sídlom v Bratislave a svoj nárok uplatnil v rozhodcovskom konaní na základe zmenky, ktorá bola ako blankozmenka súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere a ňou podpísaná v ten istý deň ako zmluva o revolvingovom úvere. Zmenka bola vyplnená veriteľom na sumu vo výške 15.198,40 Eur s dátumom splatnosti 3.2.2015. V zmysle ust. § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote do 14 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Je toho názoru, že Stály

rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 45 ods. 1 písm. i/, j/, k/, l/ citovaného zákona). Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pri podpise zmluvy konala ako fyzická osoba a nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, finančné prostriedky si požičala na hradenie nákladov osobného charakteru a na zaplatenie skoršieho dlhu, ktorý súvisel s rozvodom jej manželstva. O tomto účele informovala finančného agenta žalovaného. Žalovaný je právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný prostredníctvom finančného agenta v predmetnej zmluve v úmysle obísť zákony na ochranu spotrebiteľa uviedol účel poskytnutia finančných prostriedkov na výkon jej podnikateľskej činnosti. Taký účel použitia finančných prostriedkov striktnie popiera. Nemala dôvod si uvedené prostriedky požičať za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, pretože pracovala ako opatrovatelka v zahraničí (kde mala zabezpečené ubytovanie a stravu, dokonca preplatené cesty na Slovensko a späť), a nepotrebovala žiadne finančné prostriedky na výkon uvedenej činnosti. Z praxe fungovania nebankových spoločností, ktoré poskytujú finančné prostriedky ako spotrebiteľské úvery je zrejmé, že tieto spoločnosti uvádzajú ako účel použitia finančných prostriedkov na výkon podnikateľskej činnosti zámerné, aby sa tak vyhli režimu ochrany spotrebiteľa v zmysle platných právnych predpisov. Takáto nekalá obchodná praktika je zákonom zakázaná neprípustná a úplne popiera zmysel ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorých rozhodujúci je skutočný účel úveru a nie formálne označenie účastníka zmluvy alebo uvedenie formálneho účelu úveru v zmluve. Aj v jej prípade, ktorá spotrebiteľský úver potrebovala a použila na osobné účely a potreby rodiny a domácnosti a v žiadnom prípade nie na podnikanie. V tejto súvislosti si dovoľujeme dať do pozornosti i niektoré rozhodnutia súdov, ktoré potvrdzujú, že samotné uvedenie údajov IČO v zmluve neznamena, že spotrebiteľ (podnikateľ) nemôže úver alebo pôžičku použiť na súkromné účely: Rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 10. 1. 2012, sp.zn. I. ÚS 1930/1, ktorý judikoval, že nesprávna interpretácia spotrebiteľskej zmluvy = porušenie práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 31.5. 2010, sp.zn. 10CoE/70/2010, podľa ktorého v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (vzťah) má dôkazné bremeno dodávateľ (veriteľ), rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 30.7.2013, sp. zn. 6C/40/2013, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank Romania SA podľa konkrétneho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo 16.11.2010 práve vo veci Pohotovosť, s. r. o. C-76/10, bolo rozhodnuté, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. V bode 37 tohto rozhodnutia je uvedené, že sa vychádza z účelu právnej úpravy Smernice č. 93/13 a to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto informácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. V bode 38 rozhodnutia je jasne uvedené, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, pričom ide kogentné ustanovenia, ktoré nie je možné zmeniť. Ich cieľom je nastolenie formálnej rovnováhy vyplývajúcej zo zmluvy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a nahradiť ich skutočnou rovnováhou a zaviesť s nimi rovnosť medzi účastníkmi právneho vzťahu. Popiera, že účelom použitia týchto finančných prostriedkov bol výkon jej podnikateľskej činnosti a zároveň popiera, že právny vzťah založený zmluvou o revolvingovom úvere by bol obchodnoprávnym vzťahom. Popiera aj výšku dlžnej sumy, ktorú žalovaný od nej vymáha na základe predloženej zmenky a je to toho názoru, že práve žalovaný je tým subjektom v predmetnom právnom vzťahu, ktorý zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinný do 31.12.2012) a Občiansky zákonník porušil a v konečnom dôsledku sa na jej úkor obohatil. V zmysle ust. § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného do 31.12.2012): „Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak

veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon." Podľa ust. § 17 ods. 3 citovaného zákona v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný porušil ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere tým, že v zmluve neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, j/, k/, u/, m/, o/, s/, t/, u/, v/, x/, y/. V zmysle ust. §11 ods. 1 písm. a/ a b/ cit. zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a keď je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V predmetnej zmluve o revolvingovom úvere nie je RPMN uvedená vôbec. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bola povinná zo Zmluvy o revolvingovom úvere 161328-71318 zo dňa 2.12.2012 zaplatiť žalovanému len istinu (skutočne požičanú sumu) vo výške 5.000,- Eur. Žalovanému však zaplatila sumu 7.080,- Eur a žalovaný tak získal majetkový prospech bez právneho dôvodu a bezdôvodne sa obohatil o sumu 2.080,- Eur na jej úkor. Z uvedených dôvodov je toho názoru, že voči žalovanému nemá žiadny nesplnený záväzok a nemala záväzok ani v čase rozhodcovského konania. Predmetný rozhodcovský rozsudok vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci, zaväzuje ju na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky a postihol by tak jej majetkové práva vo väčšom rozsahu než na akú sumu má žalovaný od nej právny nárok v zmysle platných právnych predpisov. Je nepochybné, že v tomto kontexte by došlo aj k porušeniu základných ľudských práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Vyzvala žalovaného, aby jej zaslal vyúčtovanie, bolo jej však v máji 2016 telefonicky oznámené, že vyúčtovanie žalovaný nemôže poskytnúť a zároveň oznámila, že žalovaný prijal od nej celkom sumu 7.080,- Eur. Je toho názoru, že v zmysle právnej úpravy účinnej od 23.12.2015 a zmien v Exekučnom poriadku exekučný súd poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi vydať nemal podľa ust. § 44 ods. 2 štvrtá veta Exekučného poriadku: Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi " a slová „ tomuto uzneseniu " sa nahrádzajú slovom „uzneseniu o zamietnutí žiadosti. So žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala aj námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, podľa ktorého rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.9.2016 uplatnil pri prvom úkone vo veci námietku miestnej nepríslušnosti súdu na konanie a navrhol, aby bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava V. Uviedol, že žalobkyňa podala žalobu neoprávnene a po uplynutí lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Poverenie na vykonanie exekúcie vydal exekučný súd pre súdneho exekútora po preskúmaní kauzálneho dôvodu vymáhaného nároku, teda toho či ide o nárok z podnikateľského právneho vzťahu. Uvedené skutočnosti boli predmetom prieskumu exekučného súdu a jeho rozhodnutie o vydaní poverenia je dôkazom o tom, že právny vzťah (z ktorého vznikla aj jeho pohľadávka (ako oprávneného) voči žalobkyni (ako povinnej) vznikol z podnikateľského právneho vzťahu. Podľa ust. § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Žaloba v uvedenej lehote podaná nebola. Ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. nie sú vo veci aplikovateľné. Zároveň uvádza, že tvrdenia žalobkyne o povahe zmluvného vzťahu s ním vyplývajúceho zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 161328-71318 sú v rozpore so skutočnosťou. Medzi účastníkmi konania nedošlo k uzavretiu žiadnej spotrebiteľskej zmluvy. Už zo znenia článku 1. ods. 1. Zmluvy o revolvingovom úvere číslo 161328-71318 vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ v prospech dlžníka peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, a teda nie je daný žiadny dôvod pre použitie ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ani zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Skutočnosť týkajúca sa obsahu zmluvy nebola nikdy spochybnená či napádaná (a to ani nielen v rozhodcovskom konaní, ale ani následne, a ani v podanej žalobe obsah zmluvy žalobkyňa nepoprela). Javí sa nevierohodne, aby si žalobkyňa na svoje

„spotrebiteľské“ postavenie síce nespomenula ani v rozhodcovskom konaní, ani po jeho skončení, ale až v čase začatia exekučného konania a pre účely podania žaloby. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 81/2011 v zmysle ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami je treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom. Uvedené ustanovenie predpokladá, že o obsahu právneho úkonu môže vzniknúť pochybnosť z hľadiska jeho určitosti alebo zrozumiteľnosti a pre taký prípad formuluje výkladové pravidlá, ktoré ukladajú súdu, aby tieto pochybnosti odstránil výkladom založeným na tom, že okrem jazykového vyjadrenia právneho úkonu vyjadreného slovne (nie teda konkludentne podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka), podrobí skúmaniu i vôľu (úmysel) konajúcich osôb. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvného dojednaní odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamena, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov v priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne, zmenu už urobenej prejavov vôle keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednaní. V zmluve je žalobkyňa označená ako podnikateľ a v článku 1. ods. 1.1 sa uvádza, že peňažné prostriedky sa poskytujú na podnikateľský účel. Pritom aj z ďalších ustanovení tejto zmluvy je zrejmé, že zakladá obchodnoprávny vzťah medzi jej účastníkmi (napríklad článku 14 a 17). Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania nikdy sporná. Žalobkyňa iné začala tvrdiť až dodatočne v tomto konaní. Žalobkyňa uzavrela zmluvu ako podnikateľ. Pred jej uzavretím predložila oprávnenému Osvedčenie o živnostenskom podnikaní a súčasne podala žiadosť o poskytnutie živnostenskej pôžičky pre podnikateľské subjekty, kde vyplnila všetky časti určené pre podnikateľský subjekt a ako účel čerpania pôžičky uviedol „Na podnikanie“. Súdnym dvorom Európskej únie pri riešení výkladu úniijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti BayWaAG). Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov EÚ, napríklad: Rovnako, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere vedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, IIIZR 91/04). Aj správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Tvrdiť s odstupom času, že žalobkyňa uzavrela zmluvu ako spotrebiteľský subjekt, je dôkazom o zavádzaní, a to buď v čase uzatvárania zmluvy (čo nepožíva právnu ochranu, v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí) alebo pre účely tohto konania. Ani v jednom prípade však nejde o postup, ktorý by požíval právnu ochranu. Tvrdí s poukazom na vyššie uvedené, že konanie/ správanie žalobkyne od počiatku (podanie žiadosti o úver, uzavretie zmluvy) vrátane správania počas rozhodcovského konania a aj následne po doručení rozhodcovského rozsudku je konzistentné v otázke, že žalobkyňa konala ako podnikateľka a bol si vedomá svojich povinností. Tvrdenie o tom, že ide o spotrebiteľa je nepravdivé a účelové tvrdenie pre podanie žaloby, ktorá je inak neprípustnou z dôvodu zmeškania zákonnej lehoty. Poukazuje na fakt, že žalobkyňa v podanej žalobe nespochybnila ani obsah rozhodcovského rozsudku, na základe ktorého je vedené exekučné konanie. Pritom aj v rozhodcovskom konaní bolo preukázané, že uplatnený nárok má pôvod v kauzálnom obchodnoprávnom vzťahu. Popiera dôvodnosť tvrdenia o bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalobkyňa k dnešnému dňu nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo vzájomného zmluvného vzťahu. Zmluva o úvere uzatvorená podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je odplatnou zmluvou. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Tvrdenia žalobkyne majú zjavne účelový

charakter, ktorými sa žalobkyňa snaží získať pre seba neoprávnenú výhodu na jeho úkor v období, keď nie je ochotná, resp. schopná splácať svoje peňažné záväzky. Vyjadrenia žalobkyne popiera v celom rozsahu. Zmluvné strany si dohodli úrok vo forme odplaty vyjadrenej pevnou sumou. Žiadny zákon ani iný predpis v čase uzatvorenia zmluvy neurčil, že odplata za poskytnutie úveru musí byť vyjadrená ročnou úrokovou sadzbou, odplata vyjadrená pevnou sumou je dostatočne jasné a určité vyjadrenie ceny požičaných peňazí, pri ktorom nie je vôbec potrebné pristupovať k akémukoľvek výpočtu, ako tvrdí žalobkyňa. Odplata je vyjadrená pevnou sumou, ktorá sa v čase nemení na rozdiel od vyjadrenia odplaty ročnou úrokovou sadzbou, kde celková odplata závisí od neznámej premennej, a to plynutia času. Z obsahu práv a povinností založených zmluvou o úvere zreteľne vyplýva, že výška zmluvnej odmeny (úroku) za poskytnutie úveru predstavuje 6.328,-Eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nielenže nesplátila sumu, ku ktorej sa zaviazala, ale požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, ktorý nenachádza oporu v žiadnom právnom predpise. Vystavenie zmenky vo forme blankozmenky ako spôsobu zabezpečenia záväzkov z úverovej zmluvy je prípustné. Napríklad aj výkladom a contrario k ust. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je možné dospieť k jednoznačnému záveru o prípustnosti zmenky v podnikateľských právnych vzťahoch. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28.6.2017 vydaným pod sp.zn. 7Ndc 6/2017 rozhodol, že na prejednanie sporu je príslušný Okresný súd Košice I. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2017.

5. Žalobkyňa v replike zo dňa 8.11.2017 uviedla, že jej bolo dňa 26.5.2016 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie vo veci EX 964/16 súdnym exekútorom JUDr. L. Pekárom, Šaľa, (exekučný titul Rozhodcovský rozsudok RK 07/03/15-SAS zo dňa 30.11.2015, ktorý je predmetom sporu), ktorého súčasťou je v časti „Poučenie“ posledný odsek, ktorým ju súdny exekútor poučil (v exekučnom konaní ako povinnú osobu), že v lehote (pozn. 14 dní) na podanie námietok proti upovedomeniu o začatí exekúcie môže povinná podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré právo na ochranu svojich práv využila a podala v lehote 14 dní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s námietkami a návrhom na zastavenie exekúcie. Uvedené právo je dané ust. § 56 ods. 5 a ust. § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok (účinný do 31.03.2017), podľa ktorého súd povolí odklad exekúcie ak povinný v lehote na podanie námietok podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku alebo súd exekúciu zastaví ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Je toho názoru, že žalobu podala v lehote a z uvedených dôvodov žiada súd, aby preskúmal, či predmetné rozhodnutie, ktoré sa stalo exekučným titulom a ktorým bolo rozhodnuté o nároku zo zmenky, či je alebo nie je v súlade so zákonom (v zmysle dôvodov uvedených v žalobe). Okrem uvedených námietok proti Upovedomeniu o začatí exekúcie a návrhu na zastavenie exekúcie podala aj sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pre porušenie jej základných ľudských práv a slobôd dňa 7.8.2017 proti rozhodnutiu, ktorým Okresný súd Michalovce č. k. 19Er/208/2016 zo dňa 16.2.2017 námietky a návrh povinnej zo dňa 06.06.2016 na zastavenie exekúcie zamietol a tiež podala aj žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia Okresnému súdu Košice I, ktorá bola doručená príslušnému súdu dňa 26.10.2016 (sp.zn. 38Csp/124/2016). V predmetnej veci poukazuje okrem skutočností uvedených vo svojich doterajších písomných podaniach aj na Spoločné stanovisko občiansko - právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno - právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 8/2015, v ktorom bol stanovený jednotný postup v rozhodovaní súdov Slovenskej republiky, ak strana svoj nárok uplatňuje zo zmenky, ktorou je zabezpečený spotrebiteľský úver. Z uvedeného stanoviska vyplýva jednoznačne, že súdy majú skúmať ex offo celý zmenku a nárok z nej vyplývajúci a to v každom štádiu konania bez ohľadu na to, o aké konanie ide. K vyjadreniam žalovaného, že z jednotlivých článkov zmluvy vyplýva, že sa založil podnikateľský vzťah uvádza, že s uvedeným tvrdením nesúhlasí. Jednostranné vyhlásenia v predtlačných zmluvách, ktoré nemala možnosť zmeniť ani ovplyvniť, nemôžu zmeniť skutočnú vôľu a účel použitia finančných prostriedkov. Zároveň navrhuje, aby žalovaný svoje tvrdenie, že účel použitia finančných prostriedkov bol podnikateľský preukáže, nakoľko dôkazné bremeno preukázania použitia finančných prostriedkov na iný účel ako spotrebiteľský, má žalovaný. Rovnaký právny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí o miestnej príslušnosti súdu týkajúce sa predmetného sporu č. k. 7Ndc 6/2017 zo dňa 28.6.2017, podľa ktorého ak platí, že status žalobkyne

ako nespotebiteľky bola povinná preukázať žalovaná a to spôsobom vlastným dôkaznému konaniu (bezpečne, teda spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), k čomu patrí preukázanie aký je druh podnikateľskej činnosti dlžníka úveru (žalobkyne) a aký bol súvis poskytnutia úveru s takým druhom činnosti. S uvedeným právnym názorom sa plne stotožňuje a je toho názoru, že dôležitý je účel použitia poskytnutých finančných prostriedkov, čo uviedla aj žalobe s poukazom na dokázanie účelu použitia poskytnutých peňažných prostriedkov z úveru (pokladničný doklad o kúpe pračky zo dňa 30.12.2012 a doklad o zaplatení dlžnej sumy vo výške 2.549,02 Eur v prospech EOS KSI s. r. o., zo dňa 17.12.2012, ostatné finančné prostriedky použila ako výdavky na stužkovú slávnosť svojho syna a na iné osobné potreby svojej rodiny vzniknuté po rozvoze manželstva).

6. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 10.1.2018 uviedol, že obsah zmluvných dokumentov jednoznačne nasvedčuje tomu, že úver žalobkyňa čerpala na podnikateľské účely - táto skutočnosť je vymedzená aj v obsahu žiadosti o úver, kde sa okrem iného uvádza v údají o účele čerpania úveru „Na podnikanie“. Rovnako sa pridrižiava svojich vyjadrení o nedodržaní lehoty pre podanie žaloby v zákonnej lehote. V exekučnom konaní vedenom pod spisovou značkou 19Er/208/2016 na vyššie označenom súde bolo pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie preskúmané aj to, z akého vzťahu vymáhaný nárok vznikol a až na základe toho bolo vydané poverenie. Tvrdí zároveň, že rozhodnutie o vydaní poverenia je založené na jednoznačnom právnom závere o povahe zmluvného vzťahu, pričom toto právne posúdenie bolo vyjadrené práve v podobe vydania poverenia. Súd teda už posúdil, aká je povaha zmluvného vzťahu a toto posúdenie je potrebné rešpektovať tak, ako ho rešpektuje exekútor, exekučný súd, oprávnený. V podaní doručenom súdu dňa 18.1.2018 ďalej uviedol, že poverenie na vykonanie exekúcie vydal exekučný súd pre súdneho exekútora po preskúmaní kauzálneho dôvodu vymáhaného nároku, teda toho či ide o nárok z podnikateľského právneho vzťahu. Uvedené skutočnosti boli predmetom prieskumu exekučného súdu a jeho rozhodnutie o vydaní poverenia je dôkazom o tom, že právny vzťah (z ktorého vznikla aj jeho pohľadávka (ako oprávneného) voči žalobkyňi (ako povinnej) vznikol z podnikateľského právneho vzťahu. Podľa ust. § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Žaloba v uvedenej lehote podaná nebola. Ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. nie sú vo veci aplikovateľné. Interpretácia stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2015 číslo 8/2015 zo strany žalobkyne je zavádzajúca, a to z viacerých dôvodov. Základným z nich je ten, že uvedené stanovisko sa týka procesného postupu súdu v tzv. nachádzacom konaní, čiže v konaní, v ktorom sa jedná o návrhu na zaplatenie zmenky. Nie exekučného konania. Už z úvodnej časti stanovisko vyplýva : „Predsedníčka občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a predsedníčka obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na návrh ministra spravodlivosti postupom podľa § 21 ods. 3 písm. b/ zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj podľa čl. 17 ods. 4 písm. c/ a podľa čl. 19 Rokovacieho poriadku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Pls 1/2006 (č. 291/2006 Z.z.) navrhli, aby na spoločnom rokovaní oboch kolégií bolo zaujaté stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej v texte len „Nariadenie“) s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa [§ 22 ods. 1 písm. b/ zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, resp. čl. 20 Rokovacieho poriadku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Pls 1/2006 (č. 291/2006 Z.z.)]. Potreba zjednotenia postupu súdov nižšieho stupňa je odôvodnená odlišným prístupom k právam uplatneným v predmetných konaniach, pričom navrhovateľ sa v nich domáha priznania nároku s poukazom na zmenku, ktorou odôvodňuje existenciu dlhu žalovaného.“ V exekučnom konaní sa nerozhoduje o návrhu na priznanie nároku s poukazom na zmenku. Funkciou exekučného konania je vykonanie už vydaného rozhodnutia. Nepoužiteľnosť uvedeného stanoviska na exekučné konanie vyplýva priamo z ustanovení Exekučného poriadku, ktoré boli aj v tomto exekučnom konaní aplikované. Kým uvedené stanovisko riešilo totiž prípady, či pri absencii právnej normy upravujúcej možnosť zmenkového súdu zasahovať a skúmať kauzálne okolnosti spojené so zmenkou, exekučné konanie EX 964/16 prebiehalo a prebieha za účinnosti § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017), podľa ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku

teda exekučný súd v rámci svojej právomoci ex offio skúma, v súvislosti s akým vzťahom zmenka vznikla. Exekučný súd konajúci v exekučnom konaní EX 964/16 už teda v rámci svojej právomoci vykonal prieskum a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Tým, že poverenie pre súdneho exekútora vydal, potvrdil, že nie sú splnené podmienky pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že exekučný súd pred vydaním poverenia preskúmal všetky okolnosti spojené so zmenkou, jej kauzálnym vzťahom a dospel k záveru, že sú dôvody pre vydanie poverenia a teda nie sú dôvody pre zamietnutie poverenia pre súdneho exekútora. Z uvedeného je preto podstatný záver, že tvrdenia žalobkyne, ktoré neuplatňovala ani v nachádzacom konaní, sú nedôvodné a už ich Okresný súd Košice I posúdil ako nedôvodné. Medzi sporovými stranami o žiadny spotrebiteľský vzťah nikdy nešlo a nejde. Neprichádza preto do úvahy podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v dodatočnej lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pretože takýto postup je možný len v spotrebiteľskej veci a o tú práve nejde. Medzi stranami sporu žiadny zmluvný spotrebiteľský vzťah uzavretý nikdy nebol, nebol dojednávaný a ani nevznikol. Preto ani táto žaloba nebola podaná včas. Pokiaľ ide o tvrdenie o preukazovaní účelu použitia peňažných prostriedkov, účel deklarovaný žalobkyňou pri uzavretí zmluvy bol preukázaný žiadosťou o poskytnutie úveru. Na tejto žiadosti sa nachádza podpis žalobkyne. Charakter zmluvného vzťahu sa určuje na základe prejavenej vôle oboch zmluvných strán pred a pri uzavretí zmluvy. V tomto smere sú rozhodujúce obsahy žiadosti o úver, a zmluvy o úvere. Ak by mala povaha zmluvy závisieť od následného spôsobu použitia peňažných prostriedkov, potom sa uzavretá zmluva (na ktorej základe boli peňažné prostriedky poskytnuté) v zmysle zákona sa nemení automaticky (z podnikateľskej na spotrebiteľskú alebo naopak). V dôsledku toho by v čase uzavretia zmluvy (t.j. v deň jej podpisu) nikdy nebolo isté, aká je povaha zmluvného vzťahu, ak by závisela od toho, ako vlastne dlžník použije peňažné prostriedky. Čiže by sa povaha zmluvy menila v dôsledku jednostranného faktického konania (t.j. ani nie právneho úkonu) dlžníka. Takýto prístup však odporuje pravidlu, podľa ktorého sa obsah a povaha zmluvy posudzujú k okamihu jej uzavretia. Aj súdna prax konštantne uvádza, že povaha a platnosť právneho úkonu sa posudzujú k okamihu vykonania právneho úkonu (t.j. v tomto prípade zmluvy). Dôsledky argumentácie žalobkyne by viedli k absurdnému stavu, kedy charakter zmluvy by závisel od skutočného použitia peňažných prostriedkov aj v takom prípade, kedy by napríklad dlžník ich použil v rozpore s tým, čo tvrdil pred a pri uzavretí zmluvy (napríklad by žiadal o peňažné prostriedky na rozvoj podnikania, financovanie vybavenia domácnosti a pod. v skutočnosti by ich použil na úplne niečo iné, alebo naopak.). Potom by žalobkyňa mala uviesť, ako a podľa ktorého právneho predpisu sa mení povaha zmluvy od skutočného (teda nie deklarovaného v zmluve) použitia peňažných prostriedkov. Je potrebné si uvedomiť časovú súslednosť, čiže najskôr sa zmluva o úvere uzavrie a až potom dochádza k použitiu prostriedkov. Z tvrdení žalobkyne nie je zrejmé, či vlastne potvrdzuje, že ho zavádzala; ak áno, potom jej konanie nemôže požívať právnu ochranu v zmysle zásady nemo turpitudinem suam allegare potest, čiže nikto sa nemôže domáhať prospechu z vlastného protiprávneho konania. Nemožno nechať bokom ani fakt, že žalobkyňa sa „stala“ spotrebiteľkou až po tom, čo jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a pre účely podania žaloby v tomto konaní. Dovtedy nikdy netvrdil takého postavenie a ani len to, že by peňažné prostriedky nepoužil na podnikanie. Preukazovať, že žalobkyňa použila sumu z úveru na ten a ten účel nie je v jeho objektívnych možnostiach, keďže použitie peňazí nasleduje po uzavretí zmluvy, na túto skutočnosť ako veriteľ objektívne dosah nemá. Vzhľadom na povahu peňažných prostriedkov ako druhovo určenej veci to vlastne nie je ani možné. Na základe vyššie uvedeného považuje tvrdenie žalobkyne za nedôvodné.

7. Podľa ust. § 180 Civilného sporového poriadku po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

8. Na pojednávanie nariadené na deň 10.9.2019 sa neustanovil zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní ospravedlnil v elektronickom podaní zo dňa 24.7.2019 a žiadal súd, aby z dôvodu hospodárnosti konania rozhodol spor v jeho neprítomnosti a neprítomnosti žalovaného.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd v súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku rozhodol spor v neprítomnosti zástupcu žalovaného, pričom vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s vyjadreniami sporových strán, listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami, obsahom pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 31CbZm/6/16, obsahom exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 19 Er/208/2016, obsahom spisu súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára - súdneho exekútora, Exekútorský úrad Šaľa, P. Pázmaňa 49/3, Šaľa, sp.zn. EX 964/16 - 39 a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobkyňa ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere č. 161328 - 71318 dňa 2.12.2012 (čl. 8 - 11 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov na účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka v dohodnutej výške 11.328 Eur do ôsmich pracovných dní odo dňa doručenia jedného podpísaného rovnopisu zmluvy vrátane všetkých jej príloh. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť žalovanému úver v 48 mesačných splátkach vo výške 236,- Eur splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár bol uvedený v Prílohe č. 1, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. V zmluve si účastníci dojednali, že v prípade, ak žalobkyňa ako dlžník splatí všetky splátky úveru podľa splátkového kalendára, resp. všetky záväzky voči žalovanému ako veriteľovi vzniknuté zo zmluvy, vzniká žalobkyňi po predchádzajúcom schválení zo strany žalovaného nárok na revolving a bude jej teda úver automaticky navýšený, t.j. žalovaný žalobkyňi poskytne čiastku vo výške 11.328,- Eur. V bode 4.1 a 4.2 Zmluvy o revolvingovom úvere je uvedené, že za poskytnutie úveru sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 6.328,- Eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru. Za poskytnutie každého revolvingu zmluvná odmena predstavuje 6.328,- Eur a je splatná ku dňu prevedenia revolvingu. Z bodu 5.2. až 5.7. zmluvy vyplýva spôsob zabezpečenia úveru tak, že žalobkyňa ako dlžník svojím podpisom na zmluve potvrdila, že v deň podpisu zmluvy vystavila a odovzdala žalovanému (jednu) vlastnú blankozmenku, v ktorej texte nie sú uvedené údaje a) suma zmenky, b) údaj splatnosti zmenky. Zmenka je vystavená na rad veriteľa. V prípade, že sa žalobkyňa ako dlžníčka dostane do omeškania s plateným akéhokoľvek peňažného záväzku podľa zmluvy, je žalovaný ako veriteľ oprávnený (nie však povinný) vyplniť na blankozmenke chýbajúce údaje týmto dohodnutým spôsobom a) ak sa oneskorí žalobkyňa ako dlžníčka s platením akéhokoľvek záväzku podľa zmluvy, b) veriteľ ako údaj sumy zmenky je oprávnený vyplniť ľubovoľnú sumu zahrňujúcu ale neprekračujúcu všetky pohľadávky veriteľa z tejto zmluvy spolu s príslušenstvom a zmluvnými pokutami, ktoré budú splatné ku dňu splatnosti zmenky, c) ako údaj splatnosti zmenky ľubovoľný dátum (t.j. konkrétny deň) po dni splatnosti akejkoľvek pohľadávky veriteľa, alebo jeho časti, alebo jej príslušenstva, alebo zmluvných pokút na základe zmluvy. Avalista zmenky podpisom na zmluve potvrdil, že v celom rozsahu súhlasí s podmienkami a s obsahom vyplňovacieho práva takto dohodnutého. V bode 5.6 dlžníčka prehlásila, že svojím podpisom na zmluve blankozmenku vystavila a žalovanému ako veriteľovi odovzdala zo slobodnej vôle, dobrovoľne a bez akéhokoľvek nátlaku či donútenia a to ako prostriedok zabezpečenia všetkých súčasných i budúcich pohľadávok s príslušenstvom a nárokov plynúcich zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, zmluvných pokút. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli prílohy: Splátkový kalendár, Blankozmenka, Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka. V Splátkovom kalendári zo dňa 2.12.2012 sú uvedené a špecifikované jednotlivé splátky - 48 splátok vo výške 236,- Eur, prvá splátka splatná dňa 24.1.2013, posledná 48. splátka splatná dňa 24.12.2016.

11. Podľa listinných dôkazov v spise obsiahnutých uzavretiu zmluvy predchádzala Žiadosť žalobkyne o poskytnutie „Profi úveru“ zo dňa 27.11.2012 (čl. 46 spisu), v ktorej je v bode I. ako žiadateľka označená žalobkyňa s uvedením jej rodného čísla, rodinného stavu a adresy bydliska. V Bode V. sú dopísané identifikačné údaje žiadateľa o poskytnutie úveru, v bode VI. údaje o požadovanom úvere je uvedená poskytnutá čiastka 5.000,- Eur, splatnosť úveru 48. mesiacov, výška splátky 236,- Eur a nominálna hodnota úveru 11.328,- Eur a požadovaný dátum splatnosti splátky.

12. Toho istého dňa žalobkyňa podpísala formulárovú Rozhodcovskú zmluvu č. 161328 - 71318 (čl. 13 spisu), ktorá bola vopred pripravená a podpísaná žalobkyňou dňa 2.12.2012. Predmetom zmluvy bolo dojednanie zmluvných strán, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku, t.j. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

13. Žalovaný listom zo dňa 11.3.2015 (čl. 14 spisu) vo svojom stanovisku k žiadosti žalobkyne o splátkový kalendár vo výške 100,- Eur mesačne oznámil svoje nesúhlasné stanovisko a nevyhovet žiadosti žalobkyne o zmenu splátkového kalendára. Ďalej v liste uviedol, že z dôvodu omeškania žalobkyne so splácaním svojho záväzku došlo z jeho strany dňom 28.12.2014 k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok a upovedomil žalobkyňu o výške svojej pohľadávky, ktorá ku dňu 11.3.2015 predstavuje sumu 16.063,19 Eur.

14. Žalovaný sa návrhom na rozhodcovskom súde podaným dňa 16.3.2015 domáhal zaplatenia zmenky vystavenej žalobkyňou v prospech žalovaného vo forme blankozmenky, v ktorej nebola pri jej vystavení dňa 2.12.2012 vyplnená zmenková suma a údaj o splatnosti sumy (čl.15). Zmenka bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k zmluve o revolvingovom úvere č. 161328 - 71318, tak ako už vyššie uviedol súd v bode 5.2 - 5.7. Zmluvy o revolvingovom úvere.

15. Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava rozsudkom zo dňa 30.11.2015 (čl. 16 - 17 spisu) zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 15.198,40 Eur so 6% úrokom z omeškania ročne odo dňa 4.2.2015 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 50,66 Eur, poplatok za rozhodcovské konanie 149,79 Eur a trovy právneho zastúpenia 788,96 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2015 (čl. 249 spisu). Dospel k záveru, že záväzok zo zmenky je nesporným záväzkom, a keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa (v rozsudku rozhodcovského súdu žalovaná) nemala povinnosť záväzok splniť, zaviazal ju na zaplatenie zmenkovej sumy.

16. Z Poverenia číslo 5807 126901 Okresného súdu Michalovce zo dňa 13.4.2016 (čl. 251 spisu) súd zistil, že Okresný súd Michalovce poveril vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov so sídlom v Bratislave č.k. 07/03/15 zo dňa 30.11.2015 vo veci oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, proti povinnému: Y. J. Z., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXXX/X, XXX XX J., o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 13.296,40 Eur, zmenkovej odmeny 50,66 Eur, trov konania 938,75 Eur súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, so sídlom exekútorského úradu P. Pázmaňa 49/3, 927 01 Šaľa.

17. Súdny exekútor Upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 25.5.2016 (čl. 253 spisu) upovedomil žalobkyňu, že dňa 29.3.2016 začalo exekučné konanie, pričom v poučení poučil žalobkyňu o jej práve vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní odo dňa doručenia upovedomenia námietky proti exekúcii a v rovnakej lehote podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Exekútor pripojil k upovedomeniu aj vzor žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku označený ako Príloha č. 3 k zákonu č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších zmien a doplnkov.

18. Z pripojenej doručenky zásielky obsahujúcej upovedomenie o začatí exekúcie vyplýva, že žalobkyňa prevzala písomnosť dňa 26.5.2016 (čl. 254 spisu).

19. Žalobkyňa podala na Okresný súd Košice I žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 8.6.2016 (čl. 1 spisu).

20. Podľa ust. § 54b) ods.1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.1.2015 ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

21. Podľa ust. § 17 citovaného zákona účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

22. Podľa ust. § 40 ods. 1 citovaného zákona tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,

3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,

4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo

b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

23. Podľa ust. § 41 citovaného zákona v znení účinnom od 1.1.2015 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

24. Podľa ust. § 3 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

25. Podľa ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

26. Podľa ust. § 4 ods. 2 citovaného zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

27. Podľa ust. § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1.1.2015 do 31.3.2017 exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

28. Podľa ust. § 243d) ods. 1 (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015) Exekučného poriadku exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na

základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

29. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

30. Podľa ust. § 1 ods. 4 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.1.2015 na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje osobitný predpis, len ak to tento zákon výslovné ustanovuje.

31. Podľa ust. § 45 ods. 1 citovaného zákona účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku (ust. § 45 ods. 3 citovaného zákona).

33. Podľa ust. § 46 ods. 3 citovaného zákona ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

34. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 12.6.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

36. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa ust. § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

39. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Žalobkyňa na pojednávaní súdu vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že sa s bývalým manželom po rozvode dohodla, že úver, ktorý spoločne čerpali počas trvania manželstva v Slovenskej sporiteľni, a.s., bude splácať po rozvode manželstva on. Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedodrжал a hrozila jej exekúcia. Rozsudkom o rozvode manželstva jej boli zverené do osobnej starostlivosti dve neplnoleté deti, a v tom čase sa bála, aby neprišli o bývanie. Vo svojej situácii, kedy bola povinná uhradiť zostatok úveru v sume 2.300,- Eur, požiadala o úver nebankový subjekt, pričom jeho vybavenie jej sprostredkovala známa pani Y.. Pôvodne zamýšľala si zobrať úver vo výške 3.000,- Eur, pani Y. jej ponúkla vyšší úver, s čím aj súhlasila. Vôbec ju však neupozornila, že sa jedná o podnikateľský úver, prostriedky vlastne nemohla ani takto použiť, pretože pracovala ako opatrovateľka v zahraničí. Pani Y. dokonca vedela aj o spôsobe naloženia s požičanými peniazmi, nakoľko mala vedomosť o jej problémoch plynúcich z vyporiadania BSM s jej bývalým manželom. Všetky údaje vypíňala pani Y., ktorá od nej žiadala na preukázanie jej príjmu výplatné pásky od zamestnávateľa. Jedinou podmienkou pre poskytnutie úveru bolo otvorenie si účtu v banke, ktorý dovtedy nemala. Na otázku súdu, či išlo o podnikateľský účet, žalobkyňa uviedla, že si otvorila súkromný účet, a v žiadnom prípade nešlo o podnikateľský účet. Čerpanie úveru ako svojho záväzku ani nepriznávala v daňovom priznaní, keďže v tom čase si musela vybaviť aj živnosť v Rakúsku, aby mohla robiť opatrovateľku. Nepamätá sa na to, že by podpísala zmenku. Finančné prostriedky použila na vyplatenie zostatku úveru, uhradila časť nákladov súvisiacich s maturitnou stužkovou slávnosťou syna a finančne pomohla dcére, ktorej sa v tom čase narodil syn.

41. V prejednávanej veci súd poukazuje na skutočnosť, že v čase podania žaloby žalobkyňou o zrušenie rozhodcovského rozsudku už platil zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, z obsahu ktorého všeobecnému súdu jednoznačne vyplynula povinnosť ex offo zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalobcom uplatnený nárok základ, a teda úverovej zmluvy, pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, bol súd oprávnený túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Podľa bodu III. uvedeného Stanoviska bol všeobecný súd, a to aj v prípade, že žalovaný ako vystaviteľ zmenky nepodal kauzálnu námietku, oprávnený preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný

úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excés dosahuje.

42. Žalobkyňa sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 45 ods. 1 písm. i/, j/, k/, l/ citovaného zákona). Ďalej dôvodila, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pri podpise zmluvy konala ako fyzická osoba a nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, finančné prostriedky si požičala na hradenie nákladov osobného charakteru a na zaplatenie skoršieho dlhu, ktorý súvisel s rozvodom jej manželstva. O tomto účele informovala finančného agenta žalovaného. Poukázala na to, že z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný porušil ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere tým, že v zmluve neuviedol podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, j/, k/, u/, m/, o/, s/, t/, u/, v/, x/, y/. V zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ cit. zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a keď je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V predmetnej zmluve o revolvingovom úvere nie je RPMN uvedená vôbec. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bola povinná zo Zmluvy o revolvingovom úvere 161328-71318 zo dňa 2.12.2012 zaplatiť žalovanému len istinu (skutočne požičanú sumu) vo výške 5.000,- Eur. Žalovanému však zaplatila sumu 7.080,- Eur a žalovaný tak získal majetkový prospech bez právneho dôvodu a bezdôvodne sa obohatil o sumu 2.080,- Eur na jej úkor. Z uvedených dôvodov je toho názoru, že voči žalovanému nemá žiadny nesplnený záväzok a nemala záväzok ani v čase rozhodcovského konania.

43. Vykonaným dokazovaním je preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere a Rozhodcovskú zmluvu dňa 2.12.2012, pričom obe možno považovať za typicky formulárové zmluvy, nakoľko tieto boli dané na podpis vo forme predtlaču bez možnosti svedčiacej v prospech žalobkyne ovplyvniť obsah zmluvných dojednaní oboch právnych úkonov. Vzhľadom na túto právnu skutočnosť, že ako v prípade Zmluvy o úvere, tak i v prípade Rozhodcovskej zmluvy ide o formulárovú zmluvu a v konaní žalovaný nepreukázal, že by finančné prostriedky, ktoré poskytol žalobkyni, boli použité na výkon jej povolania, súd priznal žalobkyni postavenie spotrebiteľa. Samotné konštatovanie a uvedenie skutočnosti v úverovej zmluve, že žalobkyni sú poskytnuté finančné prostriedky na výkon povolania, nestačí na to, aby jej bolo odopreté postavenie spotrebiteľa a tým i odopretá právna ochrana postavenia spotrebiteľa, ktorá jej prislúcha podľa aktuálneho právneho poriadku.

44. Z vykonaného dokazovania tiež jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa nemohla, a ani nepoužila finančné prostriedky poskytnuté žalovaným na výkon svojho povolania, ale na súkromné účely. Nemala otvorený ani podnikateľský účet, pričom žalovaný jej previedol peňažné prostriedky na súkromný účet.

45. S tvrdeniami žalovaného, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 2.12.2012 medzi žalovaným a žalobcom ako dvoma podnikateľmi, nakoľko na základe zmluvy poskytol žalobkyni peňažné prostriedky pre účely výkonu jej podnikateľskej činnosti, na základe čoho je potrebné vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným posúdiť ako obchodnoprávny, a nie ako spotrebiteľský, sa súd nestotožnil.

46. Žalobkyňa v žalobe a vo svojej účastníckej výpovedi poprela, že by si brala úver na účely podnikania a že by údaj o účele poskytnutia finančných prostriedkov sama do zmluvy doplnila. Konanie žalovaného, keď žalobkyňa v úverovej zmluve označil rodným číslom, trvalým bydliskom a zároveň aj zápisom v príslušnom registri cudzieho štátu a číslom oprávnenia na podnikanie bez ďalších údajov o podnikateľovi, z ktorých by bolo nepochybné, že úver poskytol žalobkyni výlučne na podnikateľské účely, je nutné posúdiť ako nekalú obchodnú prax. Ak aj žalovaný uvádza, že žalobkyňa mu pri podaní žiadosti o poskytnutie úveru predložila oprávnenie na podnikanie vydané v Rakúskej republike a predložila mu zároveň aj kópie daňových priznaní za rok 2010 a 2011, tieto podľa tvrdenia žalobkyne slúžili len

na preukázanie jej majetkových pomerov. Zároveň uviedla, že údaje do žiadosti o poskytnutie úveru, zmluvy o revolvingovom úvere a rozhodcovskej zmluvy ona nedoplnila, ale doplnila ich zamestnankyňa žalovaného pani Y..

47. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy, kedy veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

48. Súd zároveň na tomto mieste uvádza, že fyzická osoba, ktorá je zároveň podnikateľom nemá zakázané vziať si úver aj na súkromné účely, a to napriek tomu, že podniká. Môže preto uzavrieť aj takú zmluvu o úvere, ktorá je zameraná na uspokojenie jeho osobných potrieb a potrieb členov jeho rodiny, ako to bolo v tomto prípade, čo žalobkyňa aj preukázala listinnými dôkazmi. Ak by si žalobkyňa bola vzala úver na podnikateľské účely, nebol daný žiaden dôvod uvádzať žalovaným do úverovej zmluvy jej rodné číslo, pretože sa to pre identifikáciu fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a berie si úver na podnikanie, nevyžaduje. V takom prípade by boli podstatné len tie údaje, ktoré sú uvedené v živnostenskom rozhodnutí a pri právnických osobách vo výpise z obchodného, príp. iného registra. Ak teda žalovaný použil v úverovej zmluve formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne a dlžníka označil dvojakým označením, javí sa byť spravodlivým vykladať tieto v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil, t. j. v neprospech žalovaného (viď Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 243/07).

49. V logických súvislostiach sa potom javí, že ak podmienkou poskytnutia úveru zo strany veriteľa bol bankový prevod peňažných prostriedkov na peňažný účet dlžníka, tak žalobkyňa si v peňažnom ústave Dexia banka Slovensko, a.s. otvorila súkromný účet, a nie účet podnikateľský, na ktorý jej aj žalovaný previedol finančné prostriedky z uzavretej zmluvy.

50. Z týchto dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že konanie žalovaného má znaky nekalej obchodnej praxe, pretože predtlačným údajom v zmluve o úvere, že finančné prostriedky pre žalobkyňu ako dlžníka boli jej poskytnuté za účelom podnikania, bez jednoznačného preukázania, či bol úver aj skutočne poskytnutý na podnikanie, žalovaný ako poskytovateľ úveru obišiel ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a tým odoprel žalobkyni právnu ochranu, ktorá je bežným spotrebiteľom zabezpečená. Takto poskytnutý úver žalobkyni bol bez ďalšieho podriadený režimu Obchodného zákonníka, čo malo za následok výrazné zhoršenie jej právneho postavenia v porovnaní so zvýšenou ochranou vo vzťahu k informáciám, s ktorými je veriteľ povinný spotrebiteľa oboznámiť pred uzavretím zmluvy vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedeným v ust. § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 6.12.2012 a k výške odplaty regulovanej všeobecne záväzným právnym predpisom.

51. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

52. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

53. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

54. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

55. Súd po preskúmaní okolností uzavretia zmluvy dospel tiež k záveru, že strany konania uzavreli zmluvu o úvere a nie zmluvu o revolvingovom úvere. Súd vychádzal z toho, že na základe zmluvy o úvere poskytuje veriteľ peňažné prostriedky, ktoré sa dlžník v zásade zaväzuje zaplatiť v presne určenom počte splátok s presne určenou výškou splátky, kým na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže (ale aj nemusí) dlžník opakovane čerpať a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení ho môže opakovane čerpať bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Aj keď žalobkyňa v danom prípade podpísala tlačivo označené ako žiadosť o poskytnutie „profi úveru“ a zmluva uzavretá účastníkmi je označená ako zmluva o revolvingovom úvere, je zrejmé, že žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky, ktoré sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v presne stanovenom čase. V danom prípade mal žalovaný poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 11.328,- Eur. Žalovaný vyplatil žalobkyni iba sumu 5.000,- Eur. Podľa zmluvy žalobkyňa mala úver uhrádzať v rovnakých splátkach po 236,- Eur počas 48 mesiacov. Zvyšná suma 6.328,- Eur predstavovala odplatu za poskytnutý úver. Navyiac na podporu tohto záveru súd poukazuje na skutočnosť, že v bode 3. zmluvy je uvedené, že v prípade, že dlžník splatí všetky splátky úveru, vzniká mu po predchádzajúcom schválení zo strany veriteľa nárok na revolving, na jeho poskytnutie však nemá dlžník bez predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa právny nárok.

56. Zmluva o úvere ako typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalobkyňa v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým žalovaný pri poskytovaní

úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to ust. §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

57. Náležitosti zmluvy upravuje ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 citovaného ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy, ale tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

58. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi stranami konania boli údaje o dobe trvania zmluvy, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN. Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu tohto úveru.

59. Z obsahu zmluvy vyplýva, že tieto náležitosti v zmluve uvedené nie sú, chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o výške, počte a termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto zmluva s odkazom na Prílohu č. 1 (Splátkový kalendár) obsahuje iba výšku celkovej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky. Dokonca v zmluve nie je uvedený žiaden údaj o výške RPMN a neplatne je dojednaná aj odplata za úver, ktorá predstavuje viac ako 100 % požičanej sumy. Absenciu podstatných náležitostí v zmluve zákon postihuje tým, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ust. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Nutnosť aplikácie ustanovení týkajúcich sa ochrany práv spotrebiteľa na každý zmluvný vzťah, ktorý uzatvára spotrebiteľ s dodávateľom, a to aj v prípade, ak aby malo ísť o zmluvu uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka vyslovil tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015.

60. Ďalej súd uzatvára, že v danom prípade v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, došlo aj k vystaveniu blankozmenky, pričom používanie zmeniek je v spotrebiteľských vzťahoch zásadne vylúčené. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu podpisania zmluvy o úvere (2.12.2012) sa v súvislosti s poskytovaním úveru spotrebiteľovi zakazovalo plniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ preto nesmel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru. Ak takto postupoval, je takéto jeho konanie treba považovať za nekalú obchodnú prax a za konanie v rozpore so zákonom.

61. Z týchto dôvodov dospel súd k záveru, že rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu so sídlom Krížna 56, Bratislava sp.zn. 07/03/15 zo dňa 30.11.2015 je nutné zrušiť, pretože pri vydaní rozhodnutia rozhodcovského súdu boli bez najmenších pochybností porušené ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, nakoľko úver poskytnutý žalobkyni, označenej zápisom v registri cudzieho štátu a číslom oprávnenia na podnikanie v Rakúskej republike, bol v rozhodcovskom konaní bez ďalšieho podriadený režimu Obchodného zákonníka. Súd ďalej konštatuje, že rozhodcovský rozsudok zaviazal žalobkyňu ako účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, pretože rozhodcovský súd priznal žalovanému plnenie zo zmenky v rozpore so zákonom, taktiež výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, a napokon rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tieto skutočnosti majú za následok, že sa rozhodcovský súd nezaoberal dodržaním všetkých relevantných ustanovení obsiahnutých vo všeobecných právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa, keďže žalobkyňu nepovažoval za spotrebiteľa. Bolo preto nevyhnutné preskúmať v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom, či sa postavenie žalobkyne, v porovnaní so zvýšenou ochranou vo vzťahu k informáciám, s ktorými je veriteľ

povinný spotrebiteľa pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy oboznámiť, výrazne v neprospech žalobkyne nezhoršilo.

62. K námietke žalovaného, že žaloba žalobkyne nebola podaná v lehote stanovenej zákonom súd uvádza, že ust. § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.1.2015 obsahuje odkaz na poznámku 4ead), a teda na zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a z jeho obsahu vyplýva, že len vtedy exekútor poučí povinného v upovedomí o začatí exekúcie o tom, že má možnosť podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu, ak týmto osobitným predpisom je práve zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a ak bolo rozhodnutie, na základe ktorého sa vykonáva exekúcia, vydané v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

63. V danom prípade rozhodcovský súd rozsudok vydal dňa 30.11.2015 a žalobkyňa bola súdnym exekútorom v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 25.5.2016 poučená o práve podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Upovedomenie jej bolo doručené dňa 26.5.2016, pričom žalobkyňa žalobu podala dňa 8.6.2016, t.j. v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel, a zrušil rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 07/03/15 dňa 30.11.2015.

65. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

68. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Podľa ust. § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

70. Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou sa opiera o ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnej žalobkyne priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).